

**ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА
ЗАКОНА ЗА КОРПОРАТИВНОТО ПОДОХОДНО ОБЛАГАНЕ**
(обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г., изм., бр. 52, 108 и 110 от 2007 г.,
бр. 69 и 106 от 2008 г. и бр. 32, 35 и 95 от 2009 г.)

§ 1. В чл. 12 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 8 се изменя така:

„(8) Следните доходи са от източник в страната:

1. доходи от наем или друго предоставяне за ползване на недвижимо имущество, включително идеална част от недвижимо имущество, намиращо се в страната;

2. доходи от разпореждане с недвижимо имущество, включително идеална част или ограничено вещно право върху недвижимо имущество, намиращо се в страната.”

2. Създава се ал. 9:

„(9) Следните доходи, начислени от местни юридически лица, местни еднолични търговци или чуждестранни юридически лица и еднолични търговци чрез място на стопанска дейност или определена база в страната в полза на чуждестранни юридически лица, установени в юрисдикции с преференциален данъчен режим, са от източник в страната:

1. възнаграждения за услуги или права;

2. неустойки и обезщетения от всякакъв вид.”

3. Досегашната ал. 9 става ал. 10.

§ 2. В чл. 16, ал. 2, т. 4 думата „заплащането” се заменя с „начисляването”.

§ 3. В чл. 55 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Годишните данъчни амортизационни норми се определят еднократно за годината и не могат да превишават следните размери:

Категория активи	Годишна данъчна амортизационна норма (%)
Категория I	4
Категория II	20
Категория III	10
Категория IV	30
Категория V	20
Категория VI	100/години на правното ограничение. Годишната норма не може да превишава $33\frac{1}{3}$
Категория VII	10

”

2. В ал. 3 числото „50” се заменя с „40”.

§ 4. В чл. 61 т. 3 се отменя.

§ 5. В чл. 62, ал. 4 се създава изречение второ:

„Изречение първо не се прилага в случаите по чл. 75”.

§ 6. В чл. 75, ал. 4, изречение първо думите „по чл. 55” се заличават и накрая се добавя „за съответните години”.

§ 7. Член 79 се изменя така:

„Коригиране на грешки, различни от счетоводни грешки

Чл. 79. Разпоредбите на тази глава се прилагат и за грешки, различни от счетоводни грешки, включително грешки при преобразуване на счетоводния финансов резултат за целите на определяне на данъчния финансов резултат.”

§ 8. В чл. 89, ал. 5 след думите „годишния корпоративен данък” се добавя „или датата на подаване на годишната данъчна декларация, в случаите когато данък за внасяне не се дължи”.

§ 9. В чл. 92 се създава ал. 6:

„(6) Данъчно задължените лица прилагат към годишната данъчна декларация удостоверения за размера на внесените в чужбина данъци, издадени от компетентните власти на другата държава. Изречение първо не се прилага за печалби/доходи от източник в чужбина, по отношение на които в спогодба за избягване на двойното данъчно облагане е предвиден метод за избягване на двойното данъчно облагане „освобождаване с прогресия”.”

§ 10. В чл. 165 се правят следните допълнения:

1. В заглавието и ал. 1 след думите „ликвидационен дял” се добавя „или дивидент”.
2. В ал. 2 и 3 след думите „ликвидационния дял” се добавя „или дивидента”.

§ 11. Член 187 се отменя.

§ 12. В чл. 188, ал. 2 думите „и частта от преотстъпления данък по чл. 187, която не е преведена в инвестиционните фондове на кооперативните съюзи, трябва да се инвестират” се заменят с „трябва да се инвестира”.

§ 13. В чл. 195 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думите „място на стопанска дейност в страната” се добавя „и доходите от източник в страната, посочени в чл. 12, ал. 9, на чуждестранни юридически лица, установени в юрисдикции с преференциален данъчен режим, когато не са реализирани чрез място на стопанска дейност в страната”.

2. В ал. 2 и 3 думите „чл. 12, ал. 3 и 8” се заменят с „чл. 12, ал. 3 и ал. 8, т. 2”.

§ 14. В чл. 200, ал. 2 накрая се добавя „с изключение на случаите по чл. 200а”.

§ 15. Създава се чл. 200а:

„Данъчна ставка на данъка върху доходи от лихви, авторски и лицензионни възнаграждения

Чл. 200а. (1) Данъчната ставка на данъка върху доходите от лихви, авторски и лицензионни възнаграждения е 5 на сто, когато едновременно са изпълнени следните условия:

1. притежател на дохода е чуждестранно юридическо лице от държава - членка на Европейския съюз или място на стопанска дейност в държава - членка на Европейския съюз на чуждестранно юридическо лице от държава – членка на Европейския съюз;

2. местното юридическо лице, платец на дохода или лицето, чието място на стопанска дейност в Република България е платец на дохода, е свързано лице с

чуждестранното юридическо лице, притежател на дохода или с лицето, чието място на стопанска дейност е притежател на дохода.

(2) Когато доход, подлежащ на облагане с данъчната ставка по ал. 1, е обложен с по-висока данъчна ставка, притежателят на дохода има право да поиска възстановяване на данък. Възстановяването се извършва по реда и в сроковете на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, но не по-късно от една година от подаване на искането за възстановяване.

(3) Алинеи 1 и 2 не се прилагат за:

1. доходи, които представляват разпределение на печалба или възстановяване на капитал;

2. доходи от вземания за дълг, които дават право на участие в печалбите на длъжника;

3. доходи от вземания за дълг, които дават право на кредитора да замени своето право на лихва за право на участие в печалбите на длъжника;

4. доходи от вземания за дълг, при които няма клауза за връщане на главницата, или връщането е след повече от 50 години от датата на емитирането на дълга;

5. доходи, представляващи непризнати за данъчни цели разходи на място на стопанска дейност в Република България, с изключение на тези по чл. 43;

6. доходи, начислени от чуждестранно юридическо лице от държава, която не е държава – членка на Европейския съюз, чрез място на стопанска дейност в Република България;

7. доходи от сделки, основният мотив или един от основните мотиви на които е отклонение или избягване от данъчно облагане.

(4) За целите на този член:

1. чуждестранно юридическо лице от държава - членка на Европейския съюз е всяко чуждестранно юридическо лице, за което едновременно са изпълнени следните условия:

а) правната форма на чуждестранното юридическо лице е в съответствие с приложение № 4;

б) чуждестранното юридическо лице е местно лице за данъчни цели на държава - членка на Европейския съюз, съгласно съответното данъчно законодателство и по силата на спогодба за избягване на двойното данъчно облагане с трета държава не се смята за местно лице за данъчни цели в друга държава извън Европейския съюз;

в) чуждестранното юридическо лице се облага с някой от данъците по приложение № 5, без право на освобождаване от облагане, или с идентичен или подобен данък, който се налага като допълнение към или вместо тези данъци.

2. едно лице е свързано лице с второ лице, ако е изпълнено поне едно от следните условия към момента на начисляване на дохода:

а) първото лице е притежавало непрекъснато за период от поне две години най-малко 25 на сто от капитала на второто лице;

б) второто лице е притежавало непрекъснато за период от поне две години най-малко 25 на сто от капитала на първото лице;

в) трето лице, което е местно юридическо лице или чуждестранно юридическо лице от държава - членка на Европейския съюз, е притежавало непрекъснато за период от поне две години най-малко 25 на сто от капитала и на първото и на второто лице.

3. чуждестранно юридическо лице е притежател на дохода, когато са изпълнени условията за притежател на доход по чл. 136а от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс;

4. място на стопанска дейност е притежател на дохода, когато едновременно са изпълнени следните условия:

а) вземането за дълг, правото или използването на информация, по отношение на които възникват лихви или авторски и лицензионни възнаграждения, са ефективно свързани с това място на стопанска дейност;

б) лихвите или авторските и лицензионните възнаграждения представляват доход, по отношение на който мястото на стопанска дейност се облага в държавата – членка на Европейския съюз, в която се намира, с някои от данъците, посочени при приложение № 5, или в Белгия - с „*impôt des non-résidents/belasting der niet-verblijfhouders*“, или в Испания - с „*Impuesto sobre la Renta de no Residentes*“, или с идентичен или подобен данък, който се налага като допълнение към или вместо тези данъци.

§ 16. В чл. 201, ал. 1 думите „чл. 12, ал. 3 и 8“ се заменят с „чл. 12, ал. 3 и ал. 8, т. 2“.

§ 17. В чл. 202, ал. 4 думите „чл. 12, ал. 3 и 8“ се заменят с „чл. 12, ал. 3 и ал. 8, т. 2“.

§ 18. В чл. 209 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1, т. 4 и 5 се отменят.

2. В ал. 3 се правят следните изменения и допълнения:

а) в точка 1 думата „някои“ се заменя с „някое“, а накрая се поставя запетая и се добавя „8 и 9“.

б) точка 4 се изменят така:

4. е предоставил на работодатели ваучери за храна по получена индивидуална квота за предоставяне на ваучери за храна, които са с номинална стойност, превишаваща тази индивидуална квота или е предоставил ваучери за храна без да е получил индивидуална квота.”

3. Създават се ал. 7-9.

„(7) Общата годишна квота за предоставяне на ваучери за храна се утвърждава със закона за държавния бюджет на Република България за съответната година.

(8) Операторът използва получените суми от работодателите по предоставените им ваучери за храна само за разплащане по банков път с доставчиците, сключили договор за обслужване с оператора, или за възстановяване на номиналната стойност на ваучерите за храна предявени от работодатели, в случаите на отнемане на разрешението на оператора.

(9) Операторът сключва договори за обслужване само с доставчици, които са регистрирани по Закона за данък върху добавената стойност.”

§ 19. Чл. 277а се изменя така:

„Чл. 277а. (1) Оператор на ваучери за храна, който е предоставил на работодатели ваучери за храна по получена индивидуална квота, които са с номинална стойност, превишаваща тази индивидуална квота, се наказва с имуществена санкция в размер на превишението на номиналната стойност на предоставените на работодатели ваучери за храна по получената индивидуална квота над тази индивидуална квота, но не по-малко от 2 000 лв.

(2) Оператор на ваучери за храна, който е предоставил на работодатели ваучери за храна, без да е получил индивидуална квота, се наказва с имуществена санкция в размер на номиналната стойност на предоставените на работодатели ваучери за храна, но не по-малко от 2 000 лв.”

§ 20. Създава се чл.277в:

„Чл. 277в. Оператор на ваучери за храна, който не изпълни изискванията по чл.209, ал. 8 за плащания във връзка с предоставени ваучери за храна, се наказва с имуществена

санкция в размер от 10 000 до 15 000 лв., а при повторно нарушение – в размер от 20 000 лв. до 30 000 лв.”

§ 21. В § 1 от Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 35 думите „наредба на министъра на финансите” се заменят с „наредба на министъра на труда и социалната политика и министъра на финансите”.

2. В т. 41 се създава буква „д”:

„д) дейности по управление на кораби въз основа на договори за управление на кораб съгласно чл. 225а, т. 1-7, 9 и 10 от Кодекса на търговското корабоплаване.”

3. Създават се т. 61 - 64:

„61. „Обща годишна квота за предоставяне на ваучери за храна” е общата номинална стойност на ваучерите за храна за съответната година, които операторите могат да предоставят на работодатели при условията на чл. 209.

62. „Индивидуална квота за предоставяне на ваучери за храна” е номиналната стойност на ваучерите за храна, които оператор може да предостави на работодатели по тази квота.

63. „Максимално допустимите годишни данъчни амортизационни норми” за целите на чл. 75, ал. 4 са максималните размери на годишните данъчни амортизационни норми съгласно чл. 55 или максималните размери на амортизационните норми съгласно чл. 22 от отменения Закон за корпоративното подоходно облагане, за годините преди 2007 г.

64. „Юрисдикции с преференциален данъчен режим” са:

1. Американски Вирджински острови, Андора, Ангила, Англо-нормандските острови, Антигуа и Барбуда, Аруба, Бахамите, Барбадос, Белиз, Бермудските острови, Британски Вирджински острови, Вануату, Гибралтар, Гренада, Гуам, Гаяна, Доминика, Каймановите острови, Коледни острови, Либерия, Лихтенщайн, Малдивските острови, Маршаловите острови, Мавриций, Монако, Монсерат, Науру, Ниуе, Палау, островите Кук, Остров Ман, остров Санта Лучия, островите Сейнт Китс и Невис, Острови Търкс и Кайкос, островите Фиджи, Панама, Самоа, Сан Марино, Сейшелските острови, Соломонови острови, Сейнт Висент и Гренадини, Тонга, Тринидад и Тобаго, Тувалу, Фолкландските острови, Холандските Антили и Хонг Конг; или

2. държави/територии, с които Република България няма влязла в сила спогодба за избягване на двойното данъчно облагане, и в които дължимият подоходен или корпоративен данък или заместващите ги данъци върху доходите по чл. 12, ал. 9, които чуждестранното лице е реализирало или ще реализира, е с повече от 60 на сто по-нисък от подоходния или корпоративния данък върху тези доходи в Република България.”

§ 22. Този закон въвежда разпоредбите на Директива 2003/49/ЕО на Съвета относно общата система на данъчно облагане на плащания на лихви и роялти между свързани дружества от различни държави - членки.

§ 23. Създават се приложение № 4 и приложение № 5:

„Приложение № 4
към чл. 200а, ал. 4, т.1, буква „а”

Списък на чуждестранните юридически лица в държавите – членки на Европейския съюз,
по чл. 200а, ал. 4, т.1, буква „а”

а) дружества по белгийското законодателство, известни като: „naamloze vennootschap/société anonyme, commanditaire vennootschap op aandelen/société en commandite par actions, besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid/société privée à

responsabilité limitée“ и тези организации, учредени съгласно публичното право, които осъществяват дейността си съгласно частното право;

б) дружества по датското законодателство, известни като: „aktieselskab“ и „anpartsselskab“;

в) дружества по немското законодателство, известни като: „Aktiengesellschaft, Kommanditgesellschaft auf Aktien, Gesellschaft mit beschränkter Haftung“ и „bergrechtliche Gewerkschaft“;

г) дружества по гръцкото законодателство, известни като: „ανώνυμη εταιρία“;

д) дружества по испанското законодателство, известни като: „sociedad anónima, sociedad comanditaria por acciones, sociedad de responsabilidad limitada“ и тези организации, учредени съгласно публичното право, които осъществяват дейността си съгласно частното право;

е) дружества по френското законодателство, известни като: „société anonyme, société en commandite par actions, société à responsabilité limitée“ и промишлени и търговски публични дружества и предприятия;

ж) дружества по ирландското законодателство, известни като: „public companies limited by shares or by guarantee, private companies limited by shares or by guarantee“, организации, регистрирани съгласно the Industrial and Provident Societies Act или строителни кооперации, регистрирани съгласно the Building Societies Acts;

з) дружества по италианското законодателство, известни като: „società per azioni, società in accomandita per azioni, società a responsabilità limitata“ и публични и частни правни субекти, извършващи промишлена и търговска дейност;

и) дружества по законодателството на Люксембург, известни като: „société anonyme, société en commandite par actions y société à responsabilité limitée“;

й) дружества по нидерландското законодателство, известни като: „naamloze vennootschap u besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid“;

к) дружества по австрийското законодателство, известни като: „Aktiengesellschaft“ и „Gesellschaft mit beschränkter Haftung“;

л) търговски дружества или дружества, учредени съгласно гражданското право, които имат търговска форма, кооперативи и публични предприятия, учредени съгласно португалското право;

м) дружества по финландското право, известни като: „osakeyhtiö/aktiebolag, osuuskunta/andelslag, säästöpankki/sparbank“ и „vakuutusyhtiö/försäkringsbolag“;

н) дружества по шведското право, известни като: „aktiebolag“ и „försäkringsaktiebolag“;

о) дружества, учредени съгласно правото на Обединеното кралство;

п) дружества, създадени съгласно чешкото законодателство, известни като: „akciová společnost“, „společnost s ručením omezeným“, „veřejná obchodní společnost“, „komanditní společnost“, „družstvo“;

р) дружества, създадени съгласно естонското законодателство, известни като: „täisühing“, „usaldusühing“, „osaühing“, „aktsiaselts“, „tulundusühistu“;

с) дружества, създадени съгласно кипърското законодателство, които се наричат дружества съгласно нормативната уредба на дружественото право, дружества, учредени съгласно публичното право, както и всички други организации, които се считат за дружества съгласно законодателството за подоходното данъчно облагане;

т) дружества, създадени съгласно латвийското законодателство, известни като: „akciju sabiedrība“, „sabiedrība ar ierobežotu atbildību“;

у) дружества, създадени съгласно литовското законодателство;

ф) дружества, създадени съгласно унгарското законодателство, известни като: „közkereseti társaság“, „betéti társaság“, „közös vállalat“, „korlátolt felelősségű társaság“, „részvénytársaság“, „egyesülés“, „közhasznú társaság“, „szövetkezet“;

х) дружества, създадени съгласно малтийското законодателство, известни като:

„Kumpaniji ta' Responsabilita' Limitata“, „Socjetajiet in akkomandita li lkapital tagħhom maqsum f'azzjonijiet“;

ц) дружества, създадени съгласно полското законодателство, известни като:

„spółka akcyjna“, „spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“;

ч) дружества, създадени съгласно словенското законодателство, известни като:

„delniška družba“, „komanditna delniška družba“, „komanditna družba“, „družba z omejeno odgovornostjo“, „družba z neomejeno odgovornostjo“;

ш) дружества, създадени съгласно словашкото законодателство, известни като:

„akciová spoločnosť“, „spoločnosť s ručením obmedzeným“, „komanditná spoločnosť“, „verejná obchodná spoločnosť“, „družstvo“;

щ) дружества, които съгласно румънското право са познати като: „societăți pe acțiuni“, „societăți în comandită pe acțiuni“, „societăți cu răspundere limitată“.

Приложение № 5

към чл. 200а, ал. 4, т.1, буква „в“ и т. 4, буква „б“

Списък на данъците в държавите – членки на Европейския съюз,
по чл. 200а, ал. 4, т.1, буква „в“ и т. 4, буква „б“

- impôt des sociétés/vennootschapsbelasting в Белгия,
- selskabsskat в Дания,
- Körperschaftsteuer в Германия,
- Φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων в Гърция,
- impuesto sobre sociedades в Испания,
- impôt sur les sociétés във Франция,
- corporation tax в Ирландия,
- imposta sul reddito delle persone giuridiche в Италия,
- impôt sur le revenu des collectivités в Люксембург,
- vennootschapsbelasting в Нидерландия,
- Körperschaftsteuer в Австрия,
- imposto sobre o rendimento da pessoas colectivas в Португалия,
- yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund във Финландия,
- statlig inkomstskatt в Швеция,
- corporation tax в Обединеното кралство,
- Daň z příjmy právnických osob в Чешката република,
- Tulumaks в Естония,
- φόρος εισοδήματος в Кипър,
- Uzņēmumu ienākuma nodoklis в Латвия,
- Pelno mokestis в Литва,
- Társasági adó в Унгария,
- Taxxa fuq l-income в Малта,
- Podatek dochodowy od osób prawnych в Польша,
- Davek od dobička pravnih oseb в Словения,
- Daň z príjmov právnických osôb в Словакия,
- impozit pe profit, impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți в Румъния.”

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 24. Запазването на правото на преотстъпване на данък съгласно чл. 185, ал. 1 и 2 не може да продължи след 31 декември 2013 г.”

§ 25. (1) Кооперациите и образуванията от тях предприятия превеждат 50 на сто от преотстъпения корпоративен данък за 2010 г. по отменения чл. 187 в инвестиционните фондове на кооперативните съюзи в срок до 31 март 2011 г.

(2) Кооперативните съюзи отчитат до 31 март 2011 г. пред Министерството на финансите набирането и целевото разходване на преотстъпения корпоративен данък за 2010 г. по отменения чл. 187. Когато се установи, че не са изпълнени условията за преотстъпване, постъпилите в кооперативните съюзи преотстъпен данък се възстановява от тях в републиканския бюджет със съответната лихва.

§ 26. Параграф 21, т. 2 се прилага и при определяне на данъка за 2010 г.

§ 27. В Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (обн. ДВ. бр.105 от 2005г., изм. бр.30, 33, 34, 59, 63, 73, 82, 86, 95 и 105 от 2006 г., изм. бр.46, 52, 57, 59, 108 и 109 от 2007 г., изм. бр.36, 69 и 98 от 2008 г., изм. бр.12, 32 и 41 от 2009 г., доп. бр.15 от 2010 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се чл. 136а:

„Притежател на доход

Чл. 136а. (1) Чуждестранно лице е притежател на дохода, когато:

1. има право да се разпорежда с дохода и да преценява използването му и
2. не действа като посредник, агент, представител или дружество, използвано за насочване на дохода към държава, по отношение на която действа по-благоприятен данъчен режим от държавата, на която притежателят е местно лице.

(2) Чуждестранно юридическо лице не е притежател на дохода, когато доходът се насочва към или използването или разпореждането с дохода се контролира, включително чрез участие в чуждестранното лице, от лица, които не биха имали право да ползват същите по размер и вид облекчения, ако доходът се реализираше директно от тях, и чуждестранното юридическо лице:

1. не осъществява стопанска дейност, извън притежанието или администрирането на правата или активите, от които е реализиран дохода; или

2. не разполага с активи, капитал или персонал, съответстващи на неговата стопанска дейност; или

3. няма контрол върху и право на преценка за използването на правата или активите, от които е реализиран дохода; или

4. не понася целия или съществена част от риска от участието, събирането на вземането, отдаването за ползване на правото или актива или осъществяването на дейността, от които е реализиран дохода; или

5. превъзлага преобладаваща част от дейността си на трети лица.

(3) Обстоятелствата по ал. 2 се считат за доказани, ако чуждестранното юридическо лице не представи доказателства или информация, поискани от органа по приходите.

(4) Счита се, че място на стопанска дейност не отговаря на условията по ал. 2, ако чуждестранното юридическо лице, чието място на стопанска дейност е то, не отговаря на тези условия.

(5) Алинеи 2-4 не се прилагат за чуждестранно юридическо лице, когато повече от половината от акциите му с право на глас се търгуват на регулиран пазар.”

2. В чл. 175, ал. 2, т. 2 думите „до 31 декември на съответната година” се заменят с „от датата, на която авансовата вноска е станала изискуема, до най-ранната дата от:

а) датата на внасяне на авансовата вноска;

б) датата на внасяне на данъка, по отношение на който се дължи авансовата вноска, или датата на подаване на данъчната декларация за него, в случаите когато данък за внасяне не се дължи;

в) датата, на която изтича предвидения в закона срок за внасяне на данъка, по отношение на който се дължи авансовата вноска.”

§ 28. В Закона за счетоводството (обн., ДВ, бр. 98 от 2001 г.; изм. и доп., бр. 91 от 2002 г., бр. 96 от 2004 г., бр. 102 от 2005 г.; изм., бр. 105 от 2005 г., бр. 33 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 63, 105 и 108 от 2006 г.; изм., бр. 57 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 50 и 69 от 2008 г.; изм., бр. 106 от 2008 г.; изм. и доп., бр. 95 от 2009 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 7, ал. 1 т. 5 се отменя.

2. Член 8 се отменя.

3. В чл. 26 се правят следните изменения и допълнения:

а) създава се ал. 5:

„(5) Предприятията, прилагащи облекчена форма на финансова отчетност, които изготвят и представят годишния си финансов отчет на базата на Националните стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия, могат да не изготвят отчет за паричните потоци и отчет за собствения капитал.”

б) досегашните ал. 5 и 6 стават съответно ал. 6 и 7.

4. В чл. 42, ал. 2 думата „предприятието” се заменя с „друго предприятие”.

5. В § 1, т. 6, изречението трето от допълнителните разпоредби думите „изготвени или одобрени от Съвета по международни счетоводни стандарти (International Accounting Standards Board (IASB))” се заменят с „приети от Европейската комисия съгласно Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 19 юли 2002 г. за прилагането на международните счетоводни стандарти”.

§ 29. Този закон влиза в сила от 1 януари 2011 г., с изключение на § 21, т. 2, който влиза в сила от деня на обнародване на закона в "Държавен вестник".